

बलिष्ठाः, जि, (बल्यते वध्यते इति । बल + इष्ठाः ।) अपमानितः । इत्युणादिकोषः ॥

ब(व)लिसद्, [न] लो, (बलेस्तदास्यदस्य सद्वा निकेतनम् ।) रसातलम् । इत्यमरः । १।८।१॥

ब(व)लिहा, [न] पुं, (बलिं हन्ति इति । बलि + हन् + क्तिप् । वामनरूपेण बलेः सर्वस्वग्रहणादस्य तथात्वम् ।) विष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥

ब(व)ली, [न] पुं, (बलमस्यास्तीति । बल + “बलाद्विधौ मनुवन्ततरस्याम्” ५।२।१३६ इति प्रत्ये इनिः ।) बलरामः । इति शब्दरत्नावली ॥

उद्गः । महिषः । उषभः । भूकरः । कफः । कुन्दवृक्षः । इति जटाधरः ॥ माघः । (खनामखातो वल्लप्रोपुनः । यथा, मार्कण्डेयः । १।८।२।

२। “बली बलाकच्छब्दश्च प्रचक्षश्च सुविक्रमः ॥”) बल्युक्ते, जि । तत्पर्यायः । अंशुलः २ निर्दिग्धः ३ मांसलः ४ उपचितः ५ । इति हेमचन्द्रः ।

३।११२॥ (यथा, मार्कण्डेयः । ३४।८६ । “बाह्वं न बलिभिः कुर्व्यान्न च न्यूनैर्न निन्दितैः ॥”)

ब(व)ली, स्त्री, (बलि + पक्षे डीष् ।) बलिः । जरया अथचर्म । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, — “कुलं सुचूषितं कृत्वा हृतमाधिकसंयुतम् ।

भक्षणात् स्वप्नवेलायां बलीपलितनाशनम् ॥” इति वैद्यकभेषजधन्वन्तरौ रसायनाधिकारे ॥)

ब(व)लीकं, स्त्री, (बलति संहरणोतीति । बल संवरणे + “अलीकादयश्च ।” उणा० ४।२५। इति कौकन् ।) पटलप्रान्तम् । इत्यमरः । २।२।१४॥

१४॥ क्वाचि इति भाषा ॥ (यथा, माघे । ३।५३ ।

“यस्यामसेवन्त नमद्वलीकाः समं बहुभिरवलभीर्युवानः ॥”)

ब(व)लीसुखः, पुं, (बलीयुक्तं सुखं यस्य ।) वानरः । इत्यमरः । २।५।३॥

ब(व)लीयान्, [सु] जि, (अतिशयेन बलवान् । बलवत् + ईयसुन् ।) अतिशयबलयुक्तः । यथा, — “आगमादश्रयोर्मध्ये बलीयानागमो विधिः ॥”

इति दुर्गादासटीका ॥

ब(व)लीवर्द्धः, पुं, (ईर्लक्षीः वर् वरणम् । वर् ईश्वरायां क्तिप् । ईश्वर च ईश्वरौ तौ ददातीति ईवर्द्धः । बलमस्यास्तीति बली । ततो बली च ईवर्द्धश्च इति ।) वृषः । इत्यमरः । २।६।५६॥

(यथा, कथासरित्सागरे । २०।२७ । “संयोज्याथ बलीवर्द्धयुगं रचितमङ्गलः ।

कृत्वा बलिं तस्य तरोरारेभे कृषिमित्र सः ॥”) तीर्थयात्रायां तदारूढस्य दोषो यथा, —

“बलीवर्द्धसमारूढः श्वश्रु तस्यापि यत् फलम् । नरके वसते चोरे गर्वां क्रोधे हि दारुणे ॥

सलिलश्च न शङ्कन्ति पितरस्तस्य देहिनः ॥” इति मातङ्गे ८८ अध्यायः ॥

ब(व)ल्यं, स्त्री, (बलाय हितम् । बल + “बुष्णकठजलसिनिराज्ययेति” ४।२।८० । इति

यः ।) प्रधानधातुः । युक्तम् । बलकरे, जि । इति मेदिनी । ये, ४०॥ (यथा, —

“कद्रुस्त्वोर्थो लघुनो हितश्च स्निग्धो गुरुखादुरसोऽथ बल्यः ॥” इति हारीते कण्यस्थाने ऋतौयेऽध्याये ॥)

बल्यः, पुं, (बलाय सुक्तये हितः । बल + यः ।) बृहभिक्षुकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

बल्या, स्त्री, (बलाय हिता । बल + “बुष्णकठेति” ४।२।८० । इति यः । ततश्चाप् ।) अतिबला । अश्वगन्ता । शिम्बीडौक्षुपः । प्रसारिणी । इति राजनिर्घण्टः ॥

बल्ह, उ स्तुतौ । हिंसायाम् । दाने । वाचि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-सक्त०-सेट् ।) अन्तःस्थलतौयोपधः । ड, बल्हते । इति दुर्गादासः ॥

बल्कयणी, स्त्री, (बल्कयस्तरुणवत्सः । सोऽस्ति बल्कयणी) अस्याः । बल्कय + पामादित्वाङ्गः पक्षे इनिः । अटकुप्राडिति शत्वम् । ततो डीष् ।) चिरप्रसूता गौः । इत्यमरभरतौ ॥

(यथा, सिद्धान्तकौमुद्याम् । २।१।६५ । “पोटाशुवतिस्तोककतिपयशब्धिस्तुवशाविहङ्ग्यणीप्रवक्तृश्रोत्रियाध्यापकधूर्तैर्जातिः ॥”)

बहु, जि, (बहुते इति । बहि वृहौ + “लङ्निबन्धोर्न लोपश्च ।” उणा० १।३० । इति कुर्नलोपश्च ।) च्वादिंसंख्या ॥ अनेकम् । विपुलः । इति मेदिनी । हे, ६॥ तत्पर्यायः । प्रभूतम् २ प्रचुरम् ३ प्राच्यम् ४ अदभ्यम् ५ बहुलम् ६ पुरुषम् ७ पुरु ८ भूयिष्ठम् ९ स्फिरम् १० भूयः ११ भूरि १२ । इत्यमरः । ३।१।६३॥ तद्-वैदिकपर्यायः । उरु १ तुवि २ पुरु ३ भूरि ४ शश्वत् ५ विश्वम् ६ परिणसा ७ आनसिः ८ शतम् ९ सहस्रम् १० सलिलम् ११ कुवि १२ । इति द्वादश बहुनामानि । इति वेदनिर्घण्टौ ।

३।१॥ (यथा, मनुः । ७।८६ । “अल्पं वा बहु वा प्रेत्य दानस्यावाप्यते फलम् ॥”) तथा, तत्रैव । ८।७७ ।

“एकोऽनुव्यस्तु साक्षी स्याद्द्वयः युयोरपि न स्त्रियः ॥” बहुमतम् । बहुमानम् । यथा, रघुः । १२।२६ ।

“रामस्तुलितकेलासमरातिं बह्वमन्यत ॥” बहुकः, पुं, (बहु + संज्ञायां कन् ।) कर्कटः । अर्कः । दालूहः । जलखातकः । इति मेदिनी । के, १२६॥ (“संख्यायाः अतिशद्वन्तायाः कन् ।” ५।२।२२ । इति कन् । बहुभिः क्रीते, जि ।)

बहुकण्टकः, पुं, (बहुनि कण्टकान्यस्य ।) क्षुद्र-गोक्षुरः । यवाचः । हिमतालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुकण्टका, स्त्री, (बहुनि कण्टकान्यस्याः ।) अग्निदमनी । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुकण्टा, स्त्री, (बहवः कण्टाः कण्टकानि यस्याः ।) कण्टकारी । इति राजनिर्घण्टः ॥

(विटतिरस्याः कण्टकारीशब्दे ज्ञातया ॥) बहुकन्दः, पुं, (बहवः कन्दा यस्य ।) भूरणः । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुकन्दा, स्त्री, (बहवः कन्दा यस्याः ।) कर्कटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुकरः, पुं, (बहु कार्यं करोतीति । बहु + कृ + “दिवाविभानिशाप्रमेति” ३।२।२१ । इति टः ।) उद्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

बहुकरः, जि, (बहु करोति भवं संमार्ष्टि इति । बहु + कृ + टः ।) मार्जनकारी । तत्पर्यायः । खलपूः २ । इत्यमरः । ३।१।१७॥ भूमि-सम्पार्जनकः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ बहु-कार्यकर्ता । यथा, भट्टिः । ५।७८ ।

“निहन्ता वैरकाराणां सतां बहुकरः सदा । पारश्वधिकारामस्य शस्तेरन्तकरो रणे ॥”

बहुकरी, स्त्री, (बहु करोति भवं संमार्ष्टि इति । बहु + कृ + टः ।) डीष् ।) सम्पार्जनी । इति हेमचन्द्रः । ४।८२॥

बहुकर्णिका, स्त्री, (बहवः कर्णा इव पञ्चाणि यस्याः ।) आखकर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुकूर्चः, पुं, (बहूनि कूर्चानि यस्य ।) मधुनालिकेरिकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुगन्धः, स्त्री, (बहुगन्धो यस्मिन् ।) त्वचम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (दारचिनी इति भाषा ॥)

बहुगन्धः, पुं, (बहुगन्धो यस्मिन् ।) कुन्दरुकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (उयगन्धे, जि ॥)

बहुगन्धदा, स्त्री, (बहुगन्धं ददाति या । बहु-गन्ध + दा + क ।) कस्तूरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्याः कस्तूरीशब्दे ज्ञातयाः ॥)

बहुगन्धा, स्त्री, (बहुगन्धो यस्याम् ।) चम्पक-कलिः । यूथिका । लव्याजीरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुगर्हवाकः, [च] जि, (बहु गर्हां बहु निन्दिता वाग् यस्य ।) कुत्तचित्बहुवादी । इत्यमरः ॥

बहुग्रन्थिः, पुं, (बहवो ग्रन्थयो यस्य ।) भाडुकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (भाड इति भाषा ॥)

बहुच्छिन्ना, स्त्री, (बहु यथा स्यात्तथा ह्रियते स्मेति । बहु + छिद् + क्त ।) कन्दगुडूची । इति राजनिर्घण्टः ॥

बहुतः, [सु] य, (बहुभ्य इत्यर्थे बहुशब्दात् “पञ्चा-न्यास्तसिन् ।” ५।३।७ । इति तसिन्प्रत्ययः ॥) बहुभ्यः ॥

बहुतन्निः, जि, (बहवस्तन्निधो यस्य ।) बहुतन्नि-विशिष्टः । यथा । बहुतन्निः कायः । बहुतन्नी-ग्रीवा । बहुतन्नि गात्रम् । यथा च । विभज्य नक्तं दिवमस्तन्निधेति किराते हस्तेकारान्त-तन्निशब्दस्य प्रयोगः । इति संक्षिप्तसारः ॥

बहुतन्नीः, जि, (बहवस्तन्निधो यस्मिन् ।) बहुतन्नि-विशिष्टः । यथा । बहुतन्नीग्रीवा बहुतन्नी-धर्मनी । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ एवं बहुतन्नीः कायः । बहुतन्नि गात्रम् ॥

बहुतन्नीकः, जि, (बहुतन्नी + स्तार्थे कन् ।) बहु-तन्निविशिष्टः । यथा । बहुतन्नीका वीणा ।